

ningsområdet, til allerede fremlagte forslag, og til at befolkningsproblemerne varierer fra land til land.

Indien havde underhånden udfoldet ihærdige bestræbelser på at nå frem til en tekst, der ville kunne opnå enstemmig vedtagelse eller i det mindste bred tilslutning i udvalget.

Mange afrikanske og latinamerikanske udviklingslande fandt imidlertid resolutionsforslaget uacceptabelt. Forslaget forudsatte efter deres opfattelse den urigtige antagelse, at der er en negativ sammenhæng imellem et stigende befolkningstal og økonomisk og social udvikling. Denne kritiske holdning kom klarest til udtryk i et indlæg af Brasilien, der stærkt understregede den nationale suverænitet i forbindelse med gennemførelsen af befolkningspolitiske foranstaltninger. Brasilien tilstræbte for sit vedkommende en øget befolkningstilvækst. Brasilien kunne ikke acceptere resolutionsforslaget, der ikke afspejlede medlemslandenes forskellige behov. Man kunne iøvrigt ikke tilslutte sig FN's program på befolkningsområdet, men ville dog ikke modsætte sig, at FN ydede bistand til lande, der måtte ønske det. Chile mente, at industrilandene kunstigt fremhævede befolkningsproblemerne som uundskyldning for ikke at opfylde deres internationale forpligtelser til at bidrage til en hurtig økonomisk vækst i udviklingslandene.

Østlandene betonedede stærkt, at udformningen af en befolkningspolitik var et nationalt anliggende.

En række vestlige lande udtalte støtte til forslaget. Danmark (bilag 14) fremhævede de befolkningspolitiske problemers sammenhæng med den økonomiske udvikling. Det anførtes, at problemerne var mest påtrængende i tætbefolkede lande med få uudnyttede ressourcer. Også andre lande måtte dog have en interesse i en kontrolleret befolkningstilvækst, hvortil kom, at hensynet til den enkelte familie var et alment erkendt motiv for gennemførelse af familieplanlægning. I indlægget gav man meddelelse om, at Danmark ville bidrage til FN's befolkningsfond med 100.000 dollars i 1970 og 200.000 dollars i 1971 og opfordrede til opslutning om fondet. Danmark kunne trods almindelig skepsis overfor „verdensår“ støtte ECOSOC's anbefaling om at udpege

1974 som verdensbefolkningsår, fordi der netop dette år skulle afholdes en verdensomspændende befolkningskonference og fordi disse to begivenheder ville kunne have en gensidigt forstærkende virkning.

Efter gennemførelsen af visse mindre ændringer blev resolutionsforslaget vedtaget i udvalget med 53 stemmer for, 9 imod (østlande og Mali), mens 33 afstod (herunder de latinamerikanske lande og nogle francophone afrikanske lande).

Indien beklagede i forbindelse med afstemningen at måtte konstatere, at forsøget på at formulere en kompromistekst var slået fejl.

Resolutionen blev bekræftet i plenarforsamlingen den 11. december 1970 med 71 stemmer for, 8 imod og 31 afståelser (Res. 2683 (XXV)).

##### 5. *Proteinspørgsmålet.*

Chefen for sekretariatets kontor for videnskab og teknologi redegjorde for, hvorledes proteinspørgsmålet i de seneste par år havde været drøftet i generalforsamlingen, ECOSOC og det rådgivende udvalg for videnskab og teknologi (ACAST). Det nævntes, at generalsekretæren havde støttet ACAST's forslag om oprettelse af et nyt organ på proteinområdet, der kunne tjene som brændpunkt for den politiske virksomhed på dette område. Generalsekretæren fandt stadig, at dette forslag var aktuelt.

En repræsentant for WHO redegjorde for denne organisations virksomhed på proteinområdet.

Pakistan fremlagde på vegne af en række udviklingslande, Canada og Finland et resolutionsforslag, hvorefter generalsekretæren anmodes om med bistand af uafhængige eksperter og i samarbejde med FN-systemets organisationer at udarbejde en rapport vedrørende de elementer, der vil kunne indgå i en strategi for udfyldelsen af „proteinsvælget“ imellem de rige og de fattige lande. Det anbefales endvidere, at UNDP i øget omfang er opmærksom på projekter, der har direkte forbindelse med proteinspørgsmålet, og at FN-systemets organisationer iøvrigt intensiverer deres virksomhed på dette område.

Efter anmodning fra Sovjetunionen blev paragraffen indeholdende ovennævnte opfordring til generalsekretæren underkastet